

glasio razumijevajući krajnjom mudrošću mnogooblične ideje; navalile su van izljećeći iz jednog izvora.¹¹ Uskoro zatim:

»... svjetu mnogoobličnom vladar
stavi na čelo pečat umni i nepropadljiv,
čije slijedeći stope svijet se pojавio s likom
raznim idejama obdaren ...«¹² I:
ἀκμὴ ἀρχεγόνου ἰδέας,
»Vrhunac počelno rođene ideje.«¹³ Također i Zoroaster:
νοούμεναι ὕγγες πατρόθεν, νοέουσι καὶ αὐταὶ
βουλαῖς, ἀφθέγκτοισι κινούμεναι ὥστε νοῆσαι.
»Ijinge spoznaje otac, al' spoznaju one i same,
jer ih savjeti nijemi na spoznaju potiču sada.«¹⁴

A ijinge Gemisto tumači kao ideje. Aristotelu je očito dokazana laž jer je tvrdio da je Platon onaj koji je prvi izmislio ideje. I ne mogu se dovoljno načuditi da je čovjek koji je tako tjeskobno htio dohvati prvenstvo u filozofiji, upao u tako jasne zablude; i ne držim da je to izveo iz nepoznavanja te stvari; naime, ako se dopusti da on nije poznavao nauke [327] Asiraca i Egipćana, sigurno mu nisu bili nepoznati orfički <nauci> koje spominje u 7. knjizi *Mudrosti* i knjige pitagorovaca, i ni na koji način se ne može smatrati da ih nije pročitao.

Dokazana mu je i četvrta laž, što se tiče imena ideje, ako se ono <ἰδέας> προσηγόρευσε¹⁵, nazvao je idejama, uzme također

¹¹ Usp. ORAC. CHALD. Fragm. 37.1 – 3 Νοῦς πατρικὸς ἐόδοιζησε νοήσας ἀκμάδι βουλῇ παμμόρφους ἰδέας, πηγῆς δὲ μιᾶς ἀπὸ πᾶσαι ἐξέθορον.

¹² Usp. također: ORAC. CHALD. Fragm. 37.5 – 8: κόσμω γὰρ ἄναξ πολυμόρφῳ προούθηκεν νοερὸν τύπον ἀφθιτον, οὗ κατ' ἄκοσμον ἔχνος ἐπειγόμενος μορφῆς μέτα κόσμος ἐφάνθη παντοίαις ἰδέαις {κεχαρισμένος}

¹³ Usp. ORAC. CHALD. Fragm. 37.14 – 15 ἀκμῇ. Ἀρχεγόνους ἰδέας /da li je to pravi citat?/, usp. također PROCL. in Prm. 801.3 - 5 Ακοιμήτου χρόνου ἀκμῇ, Ἀρχεγόνους ἰδέας πρώτη πατρὸς ἔβλυσε τάσδε Αὔτοτελής πηγή.

¹⁴ Νοούμεναι ὕγγες πατρόθεν νοέουσι καὶ αὐταὶ, βουλαῖς ἀφθέγκτοισι κινούμεναι, ὥστε νοῆσαι. [Usp. PSELL. Opusc. psycholog. theolog. daemonolog. 145.24 – 26]

¹⁵ Usp. ARIST. Metaph. 987b.8.